

[Nordqvist.]

køber i god tro en ejendom; man agter at tilbringe halvdelen af sin arbejdstid på ejendommen, og halvdelen af indtægten erhverver man andetsteds. Men man kan jo være så uheldig, at det arbejde, man har ved siden af, lige pludselig giver mere end halvdelen af éns indtægt. Skal man så straks afhænde denne ejendom eller hvad?

Det kan være endnu værre. Tænk, hvis man er så forbandet uheldig, at man arver et eller andet beløb eller vinder det i lotteriet — det er blevet så moderne — og det kan give et renteafkast, som man muligvis investerer i et selskab. Er det indkomst, eller er det ikke indkomst?

De krav, man stiller, vil i mange tilfælde ganske enkelt kunne opfyldes af den kvindelige part af et ægtepar, som i mange tilfælde ikke har nogen kontant indtægt. Hun vil let kunne opfylde et krav om at være mindst halvdelen af sin tid på det landbrug, man erhverver. Jeg stiller det spørgsmål: hvad skal den panthaver gøre, der erhverver en sådan ejendom ved tvangsauktion? Skal han straks afhænde den, eller kan han beholde den? Jeg mener i øvrigt, at bestemmelserne i allerhøjeste grad skaber usikkerhed om hele långivningen til dansk landbrug.

Jeg mener også, at den vide adgang efter lovforslaget til erhvervelse af landbrugsejendom ved arv modvirker den nødvendige effektivisering af dansk landbrug. Jeg tror, det er vigtigere, at man har interesse for et landbrug, end at man er i familie med en, der har en landbrugsejendom.

Man har i dag berørt det rent skattemæssige spørgsmål. Jeg tror, to af ordførerne, har været inde på det problem, men jeg skal spare mine bemærkninger om det, til det ligger konkret på bordet. Jeg går ud fra, at de ordførere, der har berørt det og vil rejse det, ved samme lejlighed tager op det rimelige i, at man erhverver et sommerhus, hvorved man i kraft af et større underskud kan nedbringe sin indtægt — og det gælder

for øvrigt også ganske almindelige parcelhuse og andet.

Enhvert indgreb af denne natur fra det offentlige vil i mine øjne opsamle skjulte reserver, reserver, der kommer frem den dag, man er nødt til at ændre den lovgivning, vi nu er i færd med at gennemføre. Og jeg føler mig overbevist om, at vi er nødt til at ændre denne lov den dag, EF ændrer signaler og erkender, at man ikke kan fortsætte med de landbrugsordninger, man har.

Jeg kan af de anførte grunde ikke medvirke til dette lovforslag.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen):

Jeg skal fatte mig nogenlunde i korthed idet ordførerne for socialdemokratiet, det radikale venstre og SF har været inde på næsten alle tænkelige problemer i denne forbindelse. De udtalelser, der er kommet fra de nævnte ordførere, kan jeg tilslutte mig. Jeg vil gerne supplere dem lidt. Jeg tror bl. a. hr. Svend Haugaard var inde på problemet om mindre kurante ejendomme og specielt nævnedes problemerne på de små øer. Jeg vil sige, at vi er indstillet på, at dér skal dispensationsreglen bruges fornuftigt. Det vil sige, at den skal ikke bruges til at bremse fuldstændigt.

Man har diskuteret grænsen for grundværdi, og derom står der i bemærkningerne, at den er fastsat til 35.000 kr. Det må man holde sig til, indtil man eventuelt ad åre har samlet sig erfaring, der måske kan betinge en ændring.

Hr. Lowzow var inde på, at det var en lovgivning, vi ville fortryde. Han sagde, at det var en skabelon, der blev presset ned over landbruget. Dér vil jeg gerne have lov til at fremhæve, at der sker ingen ændringer for landmænd i forhold til den hidtidige lovgivning, bortset fra en samdriftsbestemmelse om 15 km. Jeg forstod ikke helt hr. Lowzows spørgsmål angående forpagtning, idet jeg jo har stillet et ændringsforslag om at sætte det op for hele ejendommen fra 10 til 15 år. Jeg tror ikke, der kan blive nogen